

Czwartek 14 kwiecień 2005

- E. mając na uwadze, że Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy zapewnia odpowiednie podstawy prawne do opracowania i wdrożenia działań wspólnotowych w dziedzinie sportu,
- F. mając na uwadze, że coraz silniejsze są naciski na sportowców, którzy muszą stawić czoła ogromnym wymaganiom, presji mediów i presji ekonomicznej,
1. podkreśla fakt, że stosowanie środków chemicznych zwiększających zdolność do osiągnięcia lepszych wyników w sporcie stoi w sprzeczności z wartościami sportu jako aktywności społecznej, kulturalnej i edukacyjnej;
 2. zauważa, że chociaż stosowanie środków dopingujących miało miejsce w całej historii sportu, doping przybiera obecnie nowy i coraz bardziej niebezpieczny obrót poprzez stosowanie substancji takich jak hormony wzrostu i erytropoetyny oraz poprzez praktyki takie jak transfuzje krwi;
 3. jest z troską o zdrowie fizyczne i psychiczne sportowców zawodowych i amatorów;
 4. podkreśla znaczenie horyzontalnej, niezależnej kontroli medycznej;
 5. wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia skutecznej kontroli na zewnętrznych granicach Unii Europejskiej i walki z przemytem substancji niedozwolonych;
 6. wzywa Komisję do wdrożenia skutecznej i zintegrowanej polityki we wszystkich właściwych obszarach, w szczególności w obszarze zdrowia publicznego, prewencji, edukacji i badań farmaceutycznych;
 7. wzywa Komisję do wsparcia stałej kampanii informacyjnej w celu ustanowienia skutecznej polityki prewencyjnej;
 8. wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do wzmocnienia wzajemnej współpracy w ramach Światowej Agencji Antydopingowej, Rady Europy i Światowej Organizacji Zdrowia w sposób umożliwiający Unii Europejskiej podjęcie skutecznych działań w dziedzinie prewencji i kontroli dopingu;
 9. wzywa Komisję do włączenia wszystkich stron mających do czynienia ze sportem do procesu podejmowania decyzji związanych z dopingiem w celu skutecznego zajęcia się tym problemem i promowania „czystego wizerunku” sportu i aktywności fizycznej;
 10. wzywa Komisję do zwiększenia koordynacji między Państwami Członkowskimi w celu wspólnego stworzenia skutecznych metod kontroli i certyfikacji stosowania substancji i związków chemicznych na siłowniach oraz w ośrodkach sportowych, które odwiedzają szczególnie osoby młode;
 11. wzywa Komisję, aby zaproponowała w Siódmym Programie Ramowym, dalsze badania nad różnymi metodami wykrywania i kontroli dopingu;
 12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich, rządowi państw przystępujących, narodowym i międzynarodowym federacjom sportowym, Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI), Radzie Europy, Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu i Światowej Agencji Antydopingowej.

P6_TA(2005)0135

Różnorodność kulturowa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie prac nad Konwencją o ochronie różnorodności treści kulturowych i wypowiedzi artystycznych

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie zachowania i wspierania różnorodności kulturowej: rola regionów Europy i organizacji międzynarodowych takich jak UNESCO i Rada Europy⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, str. 322.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący „Międzynarodowego instrumentu wspierającego różnorodność kulturową” (COM(2003)0520),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie Ogólnego Porozumienia o Handlu Usługami (GATS) w ramach Międzynarodowej Organizacji Handlu, w tym różnorodności kulturowej⁽¹⁾,
 - uwzględniając Powszechną Deklarację UNESCO w sprawie różnorodności kulturowej z dnia 2 listopada 2001 r.,
 - uwzględniając art. 149 ust. 1 oraz art. 151 Traktatu WE,
 - uwzględniając Preambułę oraz art. 22 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając artykuł I-3 ustęp 3 akapit 4 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy potwierdzający, że Unia Europejska szanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz zapewnia ochronę i rozwój dziedzictwa kulturowego Europy oraz artykuł III-315 ustęp 4 akapit 3, potwierdzający wymóg jednomyślności Rady przy rokowaniach i zawieraniu umów w dziedzinie handlu usługami w zakresie kultury i audiowizualnymi, jeżeli mogłyby one zagrozić różnorodności kulturowej i językowej Unii,
 - uwzględniając decyzję Konferencji Generalnej UNESCO z dnia 17 października 2003 r. o rozpoczęciu prac nad opracowaniem projektu Konwencji o różnorodności kulturowej na kolejną sesję Konferencji Generalnej w 2005 r.,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że między grudniem 2003 r. a majem 2004 r. miały miejsce spotkania niezależnych ekspertów w celu opracowania pierwszego wstępnego projektu Konwencji,
- B. mając na uwadze, że od września 2004 r. miała miejsce seria spotkań międzyrządowych w celu dokończenia prac nad wstępnym projektem Konwencji oraz sprawozdania,
- C. mając na uwadze, że Powszechna Deklaracja UNESCO o Różnorodności Kulturowej, przyjęta w listopadzie 2001 r. była pożądanym krokiem w kierunku współpracy międzynarodowej, jednak okazała się niewystarczającą odpowiedzią na zagrożenia dla różnorodności kulturowej w zglobalizowanym świecie,
- D. mając na uwadze, że projekt Konwencji UNESCO ma na celu umożliwienie oraz ochronę różnorodności treści kulturowych i wypowiedzi artystycznych; mając na uwadze, że Konwencja ma na celu ułatwienie opracowania i przyjęcia polityk dotyczących kultury oraz odpowiednich środków ochrony i promocji różnorodności treści kulturowych, jak również promowanie szerszej współpracy w ramach międzynarodowych wymian kulturalnych,
- E. mając na uwadze, że cel Konwencji odnosi się do kwestii kultury – obszaru, w którym w świetle art. 151 Traktatu WE Wspólnota nie dysponuje kompetencjami harmonizacyjnymi oraz że wśród środków, za pomocą których te cele są osiąmane, mogą znajdować się postanowienia naruszające dorobek prawny UE; inaczej mówiąc, że projekt Konwencji UNESCO jest umową mieszaną, zawierającą szereg postanowień, które wchodzą w zakres kompetencji Wspólnoty,
- F. zważywszy, że Rada wyraziła w dniu 16 listopada 2004 zgodę na to, aby Komisja uzyskała kompetencje do negocjowania, w imieniu Wspólnoty, tych fragmentów tekstu projektu UNESCO, które wchodzą w zakres kompetencji Wspólnoty,
- G. mając na uwadze, że Państwa Członkowskie są zobowiązane do ścisłej współpracy wewnątrz Wspólnoty, tak by zapewnić jedność w negocjowaniu i podpisaniu każdego tekstu,
- H. mając na uwadze, że art. 300 Traktatu WE określa procedury mające zastosowanie do umów Wspólnoty i mówi o zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie propozycji zawarcia takiej umowy,
- I. mając na uwadze, że przy umowie mieszanej ważne jest, aby istniała ścisła współpraca między Państwami Członkowskimi i wszystkimi instytucjami wspólnotowymi,

(¹) Dz. U. C 61 E z 10.3.2004, str. 289.

Czwartek 14 kwiecień 2005

1. przypomina, że Konwencja musi być narzędziem współpracy międzynarodowej na rzecz rozwoju kulturowego i jest zdania, że projekt Konwencji stanowi poważną próbę sprostania wyzwaniom dla różnorodności kulturowej, spowodowanym globalizacją i polityką handlu międzynarodowego oraz z zadowoleniem przyjmuje proces tworzenia wiążącego instrumentu ustalającego standardy działania w zakresie ochrony różnorodności kulturowej;
2. wyraża przekonanie, że Państwa Członkowskie muszą dołożyć wszelkich starań, aby koordynować swoje stanowiska, zarówno między sobą, jak i ze Wspólnotą;
3. 3 wyraża obawę, że brak jedności w tym względzie podważy pozycję Wspólnoty i jej wiarygodność podczas rokowań oraz podkreśla znaczenie jedności UE i potrzebę pełnego zaangażowania Parlamentu w zdefiniowanie jasnego mandatu oraz potrzebę uwzględnienia opinii społeczeństwa obywatelskiego;
4. nalega, aby Komisja nie tylko informowała na bieżąco Radę o negocjacjach z UNESCO, ale aby zagwarantowała, by Parlament był również w pełni informowany;
5. wyraża przekonanie, że proponowana Konwencja UNESCO musi w sposób czytelny podkreślić prawo Państw sygnatariuszy do opracowania, utrzymania i wdrażania polityk i ustaw mających na celu wspieranie i ochronę różnorodności kulturowej oraz pluralizmu mediów; uważa, że podstawowe znaczenie ma wzmocnienie praw zawartych w Konwencji oraz że należy przeciwdziałać wszelkim próbom rozwodnienia lub osłabienia tych praw przez Konwencję;
6. wyraża przekonanie, że Konwencja musi uznać niezwykle istotną rolę, jaką odgrywają usługi publiczne, a w szczególności publiczni nadawcy przy ochronie, wspieraniu i rozwoju różnorodności kulturowej i tożsamości oraz dostępu każdego obywatela do treści i wiedzy wysokiej jakości;
7. podkreśla, że ponieważ usługi w dziedzinie kultury oraz produkty kultury posiadają dwojaką naturę, gdyż stanowią zarówno dobra ekonomiczne, jak i kulturalne, nie mogą być one porównywane ze zwykłym towarem;
8. podkreśla również, że dostęp do zróżnicowanej oferty treści kulturowych, zarówno krajowych, jak i pochodzących ze wszystkich regionów świata stanowi prawo podstawowe;
9. nalega, aby Unia Europejska oraz jej Państwa Członkowskie w procesie rokowań i zawierania Konwencji nie robiły nic, co mogłoby zagrozić różnorodności kulturowej lub osłabić zdolność rządów do wspierania różnorodności kulturowej i tożsamości;
10. wzywa Konferencję Generalną UNESCO oraz wszystkie strony uczestniczące w rokowaniach do zapewnienia, aby Konwencja odnosiła się do wszystkich form wyrażania treści kulturowych;
11. wzywa wszystkie strony uczestniczące w negocjacjach do uczynienia wszystkiego, co jest w ich mocy w celu ukończenia projektu, tak aby mógł on zostać przyjęty na następnym posiedzeniu Konferencji Generalnej UNESCO, która odbędzie się w Paryżu w październiku 2005 r.;
12. jest przekonany, iż pluralizm mediów powinien stanowić podstawową zasadę wyrażoną w Konwencji;
13. nalega, aby w Konwencji zagwarantowana była przejrzystość, zasada proporcjonalności oraz zasada demokracji;
14. nalega, aby u podstaw Konwencji znalazły się zasady praw jednostki, ustanowione w instrumentach międzynarodowych, w tym prawo swobodnego dostępu do informacji, swobodę wyrażania opinii oraz prawo własności intelektualnej;
15. jest zdania, że kwestia relacji pomiędzy międzynarodowym prawem handlowym a przyszłą Konwencją UNESCO jest sprawą kluczową, którą najlepiej byłoby zająć się w taki sposób, aby ochrona różnorodności kulturowej była traktowana przynajmniej tak samo jak inne polityki, a na pewno nie była im podporządkowana;
16. jest zdania, że Konwencja musi przewidywać prosty, jednolity i wiążący mechanizm łagodzenia sporów, tak aby rozwijać w prawie międzynarodowym orzecznictwo dotyczące różnorodności kulturowej;

Czwartek 14 kwiecień 2005

17. jest zdania, że jakakolwiek definicja przemysłu kulturowego w Konwencji powinna obejmować nie tylko produkcję, ale też tworzenie, publikowanie, promocję, dystrybucję, wystawianie, udostępnianie, sprzedaż, zbieranie, magazynowanie i konserwację dóbr kultury i usług związanych z kulturą;
18. uważa, że Konwencja powinna uznać znaczenie zarówno bezpośredniej, jak i pośredniej pomocy finansowej oraz że Państwa sygnatariusze mogą decydować o charakterze, wysokości i beneficjentach takiej pomocy;
19. uważa, że Państwa powinny zachować prawo do organizowania, finansowania i definiowania zakresu zadań instytucji publicznych, których zadaniem jest zapewnienie różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów, w szczególności publicznych nadawców, w celu zagwarantowania ich demokratycznego i społecznego znaczenia dla ich społeczeństw, co musi mieć zastosowanie również w dobie technologii cyfrowej;
20. uważa dlatego, że Konwencja musi chronić prawa Państw sygnatariuszy do poszerzania ich polityk dotyczących kultury o nowe treści medialne i nowe sposoby dystrybucji oraz że zasada neutralności technologicznej musi być jasno wspomniana w Konwencji;
21. z zadowoleniem przyjmuje projekt utworzenia Centrum obserwacji różnorodności kulturowej w ramach UNESCO, które musi współpracować z organizacjami zawodowymi;
22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich oraz Państw Przystępujących, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Radzie Europy i UNESCO.

P6_TA(2005)0136**Bangladesz****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bangladeszu***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Umowę o Współpracy między Wspólnotą Europejską i Ludową Republiką Bangladeszu dotyczącą partnerstwa i rozwoju⁽¹⁾,
 - uwzględniając wzrost krytycyzmu i coraz poważniejsze naruszenia praw człowieka przez urzędników i fundamentalistyczne organizacje religijne, o których doniosła Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ w lutym 2005 r. (E/CN.4/2005/NGO/32), Amerykański Departament Stanu, również w lutym 2005 r. (Sprawozdania krajowe w sprawie sytuacji praw człowieka w Bangladeszu z 2004 r.) oraz Amnesty International (np. Pilne Działanie 061/2005),
 - uwzględniając złożone w imieniu Unii Europejskiej oświadczenie Prezydencji w sprawie ataków na Habiganj w Bangladeszu w dniu 29 stycznia 2005 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze powtarzające się zamachy bombowe wymierzone w czołowych polityków opozycji, w grupy mniejszości religijnych, w dziennikarzy i przedstawicieli organizacji pozarządowych, a szczególnie ostatnie dwa zamachy z użyciem granatów nakierowane na dwóch prominentnych polityków opozycji — w dniu 21 sierpnia 2004 r. na przewodniczącą Ligi Awami i byłą premier Sheikh Hasina oraz w dniu 27 stycznia 2005 r. na byłego ministra finansów Shaha Mohammada Kibirię, który zginął w jego następstwie,
 - B. zaniepokojony ostatnimi wydarzeniami politycznymi w Bangladeszu, rosnącym ryzykiem fundamentalizmu i złymi rządami, korupcją oraz nepotyzmem, które poważnie naruszyły rządy prawa, w tym postanowienia konstytucji chroniące prawa podstawowe w Bangladeszu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, str. 48.